

Prvním žalobním důvodem žalobkyně uvádí údajné porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace v tom, že Komise uložila počet odsloužených let zaměstnanců, které měl každý uchazeč přidělit na veřejnou zakázku v počtu jednoho roku, což podle žalobkyně, která je subjektem, jemuž byla zadána předchozí zakázka, a která přijala své zaměstnance již před delší dobou, ji samu znevýhodňuje vzhledem k ostatním uchazečům, kteří mohou přijímat osoby s minimální zkušeností a dospět k nižšímu mzdovému zatížení, než je mzdové zatížení žalobkyně.

Svým druhým žalobním důvodem žalobkyně Komisi vytýká, že porušila ustanovení směrnice 2001/23/ES⁽¹⁾. Tento žalobní důvod má dvě části: údajné nesrovnalosti nabídky vybrané Komisí v tom, kde tato nabídka nezajišťuje převzetí zaměstnanců žalobkyně a ani krom toho nezajišťuje zachování veškerých jejich práv. Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o zadání přijaté Komisí je protiprávní již od svého přijetí, neboť porušení pracovního práva je uvedeno ve vybrané nabídce.

Třetí žalobní důvod vychází z údajného porušení zásady rovného zacházení v tom, kde vybraný subjekt, kterému byla zakázka zadána měl v okamžiku předložení své nabídky citlivé informace o žalobkyni, zejména týkající se obratu za zákazníky a činnosti, smluv a jejich lhůt, analýz jejich cen a nákladů, které získal z důvodu fúze s bývalou mateřskou společností žalobkyně. Podle názoru žalobkyně to umožnilo jejímu konkurentovi připravit výhodnější nabídku vzhledem k nabídce, kterou sama předložila.

Čtvrtým žalobním důvodem žalobkyně uvádí údajné porušení rozhodnutí Generálního ředitelství IV Komise ze dne 28. května 2004⁽²⁾ a pravidel určených k zajištění nenarušené hospodářské soutěže v tom, že rozhodnutím zpochybněným v projednávané žalobě Komise umožnila převzetí aktiv, které skupina, ke které vybraný uchazeč náleží, byla nucena postoupit během povoleného spojení rozhodnutím ze dne 28. května 2004.

Pátý žalobní důvod vychází z údajného porušení povinnosti odůvodnit rozhodnutí, údajného porušení zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů Společenství. Žalobkyně Komisi vytýká, že i přes vícero písemných žádostí jí Komise poskytla pouze stručné vysvětlení důvodů svého rozhodnutí, omezující se na srovnávací tabulky nabídek.

Žalobkyně rovněž uvádí porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, nerespektování zadávací dokumentace a zjevně nesprávné posouzení v tom, co se týče analýzy a posouzení třetího kvalitativního kritéria pro posouzení předložených nabídek týkající se základního školení první pomoci nebo dobrovolných hasičů zaměstnanců bezpečnostní služby. Tvrdí, že má k dispozici důkaz, že uchazeč vybraný Komisí nemá k dispozici všechny zaměstnance, které navrhoval přidělit k výkonu dotčené veřejné zakázky.

Svým posledním žalobním důvodem žalobkyně uplatňuje porušení zásady transparentnosti a práva občanů k aktům orgánů v tom, že jí Komise odmítla poskytnout informace ohledně složení výběrového výboru a zadávacího výboru.

Žalobkyně krom toho žádá o náhradu újmy, kterou měla údajně utrpět z důvodu protiprávního chování Komise během dotčeného zadávacího řízení, přičemž uvádí zásadu mimosmluvní odpovědnosti.

⁽¹⁾ Směrnice ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 28/05/2004, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné se společným trhem (Věc N IV / M. 3396 – Group 4 Falck / Securicor (4064) na základě nařízení Rady (EHS) N 4064/89).

Žaloba podaná dne 12. prosince 2005 – Navigazione Libera del Golfo v. Komise Evropských společenství

(Věc T-444/05)

(2006/C 48/77)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.) (Neapol, Itálie)
(zástupce: Salvatore Ravenna, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 12. října 2005, kterým se zamítá přístup k údajům a informacím o nákladech spojených s plněním závazků veřejné služby a vyrovnání vztahujícím se k těmto nákladům, v souvislosti se službami vykonávanými společností Caremar SpA na lince Neapol Beverello – Capri;

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné těm, které byly uvedeny ve věci T-109/05, *Navigazione Libera del Golfo v. Komise* (¹).

Je však třeba upřesnit, že napadené rozhodnutí ve věci T-109/05 vychází z čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, zatímco základem rozhodnutí dotčeného v projednávané věci, jsou odstavce 4 a 5 uvedeného článku. V postavení „třetí osoby původce“ dokumentů/údajů, jež jsou předmětem žádosti o přístup, není tedy Caremar, nýbrž italské orgány, které dotčené dokumenty vydaly, a které tudíž nemusely brát v úvahu obchodní zájmy.

Žalobkyně má dále za to, že tato konzultace proběhla uměle, neboť členské státy požívají výlučné pravomoci doplněné právem veta, které je pro Komisi závazné.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2005, s. 43.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2005 – Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management v. Komise

(Věc T-445/05)

(2006/C 48/78)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management S.p.A. (Itálie) (zástupci: Gabriele Escalar a Giuseppe Maria Cipolla, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise Evropských společenství C (2005) 3302 ze dne 6. září 2005, kterým bylo ukončeno řízení C-19/2004 (ex NN 163/03);

— uložit žalované náhradu nákladů řízení a všech dalších souvisejících nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti stejnému rozhodnutí, které bylo napadeno ve věci T-424/05, *Italská republika v. Komise* (¹).

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně uplatňuje:

— Nedostatečnost a rozporuplnost napadeného rozhodnutí, co se týče zaprvé existence selektivní hospodářské výhody, poněvadž ze znění rozhodnutí nevyplývá, jaká hospodářská výhoda je spornými daňovými opatřeními poskytnuta, a kdo jsou zvýhodněné subjekty. Zadruhé, co se týče případné existence narušení hospodářské soutěže, které by narušilo obchod v rámci Společenství, je odůvodnění rozhodnutí nutno považovat rovněž za nedostatečné.

— Porušení čl. 87 odst. 1 ES, neboť snížením zdanění kapitálových výnosů subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), které se specializují na akcie společností s malou nebo střední kapitalizací (SMSK), nepředstavuje státní podporu. V této souvislosti je zejména nutno zohlednit, že snížení sporného zdanění představuje hospodářskou výhodu pro všechny dotčené hospodářské subjekty, ale není selektivní pro ty subjekty, kterým přísluší správa. Všechny italské společnosti spravování úspor a všechny společnosti spravování úspor ze Společenství totiž mohly spravovat SKIPCP specializované na SMSK, a všechny italské SICAV a všechny SICAV ze Společenství (investiční společnosti s proměnlivým základním kapitálem) se mohly specializovat na SMSK. K tomu se ještě váže to, že se v každém případě i tehdy, pokud by sporná opatření vedla pro SKIPCP k hospodářské výhodě, nejedná o státní podporu, protože investiční fondy jsou majetkovou masou bez vlastní subjektivity, nemají vlastní správní orgány a nesledují vlastní hospodářské cíle, neboť nemají žádné orgány, které by projevily příslušnou vůli. Kromě toho sporná daňová opatření neobsahují pro SMSK žádné selektivní hospodářské výhody.

Podpůrně žalobkyně uplatňuje:

— že sporná daňová opatření je nutno podle čl. 87 odst. 2 písm. a) ES považovat za slučitelná se společným trhem a

— že napadené rozhodnutí porušuje článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, protože je jím uloženo jak navrácení k tíži investičních nástrojů, majících formu obchodní společnosti, tak i podniků, které spravují investiční nástroje, které mají smluvní formu.

(¹) Dosud nezveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.